

Lister over Borgere, der har haft mindst 2 Aars Ansættelse i Statsinstitutioner, andre offentlige eller Fagforeningsorganisationer.

Højesteret bestaar i første Instans af een Præsident eller Vicepræsident samt to Bisiddere, der tilkaldes paa Grundlag af en for hvert Aar udarbejdet særlig Liste paa 48 Personer, der bekræftes af V. Z. I. K.'s (Den alrussiske Eksekutivkomité) Præsidium. Som Kassationsinstans (jfr. nedenfor) bestaar den af Præsidenten og to faste Medlemmer af Kassationskollegiet.

Bisidderne, der, som det fremgaar, alene deltager i Sagernes Behandling i første Instans, har samme Beføjelser som de faste Dommere og kan fremsætte deres særlige Mening. Sagerne afgøres af Retternes Medlemmer (som det fremgaar 3) ved Stemmeflerhed.

De faste Dommere er i Bisiddelse af en vis Foruddannelse, der imidlertid ikke behøver at gaa ud paa at have bestaaet særlige juridiske Eksaminer. De kan administrativt afskediges i Embedsperioden. De i andre Lande kendte Uafhængighedsgarantier for Dommere findes ikke.

Medens alle tre nævnte Domstole fungerer som *Førsteinstansretter*, alt efter Sagernes Art og Betydning, kendes der ikke Adgang for Parterne til egentlig Appel. Derimod fungerer Distriktsdomstolene og Højesteret tillige som *Kassationsretter*, hvorved maa bemærkes, at der eksisterer en omfattende Adgang til *administrativt* at føre Tilsyn med Retsplejen. Prokurøren, Præsidenten for Distriktsdomstolen og for Højesteret samt Folkekommissæren for Justitsvæsenet er beføjet til at protestere mod enhver af en Domstol truffen Afgørelse og har Ret til at standse dennes Gennemførelse, indtil Kassationsprocessen er ført til Ende. Naar saadan Protest nedlægges, overgives Sagen til Behandling af Kassationskollegiet i vedkommende Distriktsdomstol, henholdsvis Højesteret, eller af Plenum i Distriktsdomstolen.

B.

Sagførervæsenet.

Ved Distriktsdomstolene er der organiseret „Forsvarerkollegier“ for civile og kriminelle Sager. De arbejder under Opsyn og Ledelse af disse Domstole. Adgang til at blive optaget i disse Kollegier har enhver Borger, der har Valgret og har haft mindst 2 Aars Ansættelse i Sovjetjustitsorganer som Undersøgelssdommer eller i en højere Stilling, eller som bestaar en Prøve ved Distriktsdomstolen. Bestaaelse af en juridisk Eksamen er ikke nødvendig. Optagelsen sker paa Grundlag af Kollegiets Præsidents Afgørelse, men Distriktseksekutivkomiteen kan forkaste og tilbagekalde en Optagelse. Kollegiets Præsidium afgør alle Spørgsmaal om Medlemmernes professionelle Forpligtelser, dog med en vis Adgang til fornyet Prøvelse.

Medens Kollegiemedlemmernes Virksomhed som Hovedregel er fri Profession, paalægger Loven dem følgende Forpligtelser: a) gratis Forsvar i civile og kriminelle Sager ifølge Domstolens Forslag og Præsidiiums Afgørelse; b) Deltagelse i de af Præsidium organiserede Konsultationer for juridisk Hjælp til Befolkningen.

Den omtalte Adgang til fri privat Virksomhed for Kollegiemedlemmer stødte imidlertid paa Modstand i Form af ulovfastsatte Afgørelser fra Domstolene og Præsidiiums Side, og som Følge heraf ophørte al individuel, privat Sagførervirksomhed i Begyndelsen af 1930, hvorefter Sagførerne samledes i Kollektiver. Kollektivet antager Sager, modtager Salærerne, hvoraf der udredes faste Lønninger til Kollektivets Medlemmer. Disse Lønninger fastsættes ikke efter det udførte Antal Sager eller disses Provenu, men efter Medlemmernes Kvalifikation.

Senere har Højesteret imidlertid truffet den Afgørelse, at det iværksatte Forbud mod privat Sagførervirksomhed ikke havde Hjemmel i Loven, og tilkendegivet Domstolene og Kollegiepræsidiet dette. Paa Grundlag heraf har enkelte Sagførere genoptaget deres Privatvirksomhed, men der synes i al Almindelighed at herske en vis Ængstelse blandt Sagførerne for paa ny at overgaa til privat Sagførergerning.